

II Timotheus 3:14-15

“Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan u verzekering gedaan is, wetende, van wie gij het geleerd hebt; En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, dat in Christus Jezus is.”

Opvoeding

1 de ouders

2 de Bijbel

3 de Christus

Gemeente, doopouders,

Het is een vrij lange tekst vanmorgen. Er staan nogal wat dingen in. Daarom wil ik proberen eerst met een voorbeeld het wat duidelijk te maken.

Dan denk ik aan een plant, een struikje. Dat struikje staat in de grond ergens op het land. Maar het is gaan regenen. En het blijft maar regenen. En de regen spoelt over het land ook tegen dat struikje aan en eromheen. Als het zo doorgaat dan wordt het struikje een keer meegesleurd. Trekt dat water er zo hard aan dat de wortels worden losgetrokken en je ziet het meegesleurd worden, eerst een klein stukje, en dan steeds verder met de waterstroom mee.

Hoe voorkom je dat? Hoe voorkom je nou dat dat struikje meegesleurd wordt? Twee dingen denk ik aan. Allereerst kun je een paal naast het struikje zetten. En die diep in de grond slaan en het struikje eraan vast binden. Dan houdt die paal het struikje vast. En ten tweede, maar dat kun je niet zelf doen, als dat struikje zijn wortels diep in de grond uitslaat. Hoe dieper in de grond hoe steviger het staat.

Dat struikje is allereerst Timotheus. De jonge evangelist, ouderling in Efeze. Dat hij dat is, dat is door middel van zijn moeder, zijn oma en Paulus. Die waterstromen is het leven in de wereldstad Efeze. We lezen daar heel wat over in hoofdstuk 3. Die paal dat is de heilige Schrift die genoemd wordt. En de wortels dat is het geloof dat in Christus Jezus is.

Als we dan vanmorgen dit bepreken in deze doopdienst dan zien we dat zo. Dat struikje is uw gedoopte kindje. Dat opgroeit in de 21^e eeuw in Nederland, maar eigenlijk in de wereld. De regenstromen dat is alles wat er om ons heen spoelt. Hoe men denkt over relaties en seksualiteit, hoe het in de lucht hangt om 1 keer per zondag naar de kerk te gaan, om de vrouw in het ambt acceptabel te vinden, om je leven te leven zoals jij dat wilt, om alles leuk

te moeten vinden, jezelf niet te verloochenen. Hoe zal uw kindje staande blijven? Daarin hebt u als ouders een belangrijke taak. Daarin is de Bijbel de paal die vastheid geeft. Daarbij is het geloof de wortel die zich ingraaft in Jezus Christus.

1 de ouders

Eerst letten we dus op u als ouders. Doopouders, ouders, opvoeders. Want Paulus kan tegen Timotheus zeggen: blijf in wat je geleerd hebt. Timotheus, je hebt het geleerd. Van jongs af aan. Je hebt geleerd Wie God is en om Hem te dienen. Kunnen de ouderlingen dat later op bezoek ook tegen uw kind zeggen? Blijf in wat je geleerd hebt. In wat je van je ouders hebt geleerd. Over God en over de mens. De gezonde leer is de leer waarbij God op het hoogst verheerlijkt en de mens op het diepst vernederd wordt. Waarbij je je kinderen leert over de Vader, de Almachtige, Die alle dingen ten beste keert. Leert over God de Zoon, Die wast in Zijn bloed van alle zonden. Over de Heilige Geest, Die geloof en bekering werkt, Die de band met Christus bewerkt. Waarbij je je kinderen leert over de mens als zondaar. In Adam in zonde ontvangen en geboren, en de verdoemenis onderworpen. Leert u ze dat?

En in dat leren zit ook een aanwennen van een levensstijl. Het zich eigen maken van gewoontes. We merken op de doopzitting hoe jong dat begint. Christelijke gewoontes aanwennen. Dat u het ze aanwent nooit de deur uit te gaan zonder bidden en Bijbellezen. Altijd bij het eten uit de Bijbel te lezen. De kerkdiensten te bezoeken wanneer het kerk is. Iets van je geld apart te leggen voor de collectes. Te bidden voor Israel, de vervolgte kerk en de zending. Zaterdagavond even vooruit te denken aan de zondag. Zondags iets goeds voor te lezen en te laten lezen. Leer uw kinderen goede gewoontes.

En laat het zo zijn dat ouderlingen dan ook kunnen zeggen: waarvan je verzekering gedaan is. Dat betekent zoveel als: waarvan je geloofwaardigheid gezien hebt. Dat betekent dit: dat uw kind bij u ziet dat het echt waar is. Dat u wat u leert en aanleert dat zelf in uw hart hebt. Paulus kon zeggen, vers 11-12, kijk maar hoe ik ervoor geleden heb, ervoor vervolgd ben. Dat maakt het geloofwaardig. Misschien eerst de andere kant benoemen: wanneer maakt u uw opvoeding ongeloofwaardig. Je leert je kinderen heel secuur omgaan met de sociale media. En 's avonds komt je kind uit bed naar beneden en dan zitten papa en mama een soap serie te kijken. Dat maakt alles ongeloofwaardig. U leert uw kinderen eerlijk te zijn, en als uw eigen bedrijf in problemen komt sjoemelt u wat: ja jongen, dat moet nou even zo. Je leert je kind dat God zorgt en als je zelf ziek wordt raak je helemaal in paniek. Dat maakt het ongeloofwaardig. Maar u maakt het geloofwaardig als u zelf van

binnen uit u houdt aan wat u uw gezin leert en aanwent. Papa en mama houden zelf ook elke dag stille tijd, papa en mama bidden zelf ook op hun werk voor het eten, papa en mama geven zelf ook graag weg aan arme mensen.

Dat is verzekering doen. Uw opvoeding onderstrepen met uw eigen leven. Zodat uw kinderen weten van wie ze het geleerd hebben. Van hun ouders die echt de Heere dienden. Dat uw kleinkinderen zo terugdenken aan u als opa of oma: ja, die geloofde echt, ja opa die sprak zo graag over de Heere, ja oma, die had een mooie brief klaarliggen nadat ze gestorven was. Ja, papa, die leeft niet voor zichzelf, die leeft echt voor de Heere, ja mama, die kan ook op straat en in de winkel over de Heere praten met andere mensen. En ja, als ze iets verkeerd deden, zondigden, dan werden ze niet kwaad als ik e wat van zei, maar dan gingen ze op hun kinderen vroegen om vergeving. Dat zijn echte kinderen van God.

Als je hier iets van zag bij je (groot)ouders: blijf daarin. Verruil dat goud niet voor kiezelsteentjes van de wereld. Want meer is het niet wat de wereld geven kan. Blijf dan in wat je geleerd is. Zoek dat met heel je hart.

Kunnen de ouderlingen dat later zeggen tegen uw kinderen: blijf in wat je geleerd hebt, waarvan je geloofwaardigheid gezien hebt, je weet toch van wie je het geleerd hebt? Kinderen van God op wie je jaloers kunt zijn, hoe zij leefden, hoe zij gestorven zijn. Voed uw kinderen zo op!

Ja, dan is wel nodig dat we zelf de HEERE kennen! Dat we Hem liefhebben in Jezus Christus. Dat liefde ons hart heeft. Om wie de HEERE is. Zodat we maar niet een rol spelen, maar het van binnenuit komt. Waar de liefde Gods is uitgestort in ons hart. En wij Hem liefhebben als wederliefde. Zonder dat kan het niet, opvoeden. Trouwens zonder dat kan niet: trouwen, verkering krijgen. Zonder dat kan het niet: schoolgaan en werken. Zonder dat kan het niet: leven en sterven. Zonder dat kan er niks. Kan ik nergens mee God behagen en echt God dienen.

Wat is het een bemoediging vind ik dat die tegen Timotheus gezegd kan worden. Want Timotheus was christelijk opgevoed, alleen door zijn moeder Lois. Toen ze nog geen van beiden de Heere kenden was zij met haar man, een ongelovige Griek, getrouwd. Timotheus was zelfs niet besneden, zo verzette zijn vader zich blijkbaar tegen dat geloof. En toen Lois later tot geloof kwam, stond zij er alleen voor. Nou ja, met haar moeder, oma Eunice. Maar God had haar kracht gegeven, genade gegeven. Zo groot is Gods kracht dat hij het ook een alleenstaande moeder kan geven en in praktijk laten brengen. Alsof Hij zeggen wil: roep Mij toch aan, bij Mij is kracht en genade.

En wat is het een zegen, dat zeggen mijn vrouw en ik vaak tegen elkaar, wat is het een zegen als je samen op mag voeden, christelijk op mag voeden. Elkaar mag helpen en bijstaan in de christelijke opvoeding. Dus niet dat moeder opvoedt en 's avonds wel vertelt tegen vader hoe het ging of niet ging. Het huwelijk vindt toch ook juist hierin zijn doel dat je samen christelijk op mag voeden en elkaar daarin bij mag staan. Op dingen wijzen, dingen aanreiken, alles bespreken, voor de HEERE neerleggen.

2 de Bijbel

Maar dan komt het. Het gaat regenen. De stroom van de maatschappij spoelt om je kind heen. Het gaat merken: nee, niet iedereen is christelijk. Niet iedereen is gewend naar de kerk te gaan, te bidden, zaterdagavond toe te leven naar de zondag, te schrikken van pornografie, zondag de mobiel uit te laten. Het spoelt om je kind heen, steeds jonger. En dat trekt altijd. Dat trekt altijd omdat we een zondig hart hebben. Van God af dat trekt aan. Heeft altijd ons hart mee. Jouw hart mee, mijn hart mee. En het struikje dreigt los te raken. Eerst een beetje, eens een keertje uit op zaterdagavond, eens een keertje op zondag het voetballen bijhouden, eens een keertje meekijken op Netflix naar wat dubieus is. Maar dat wordt makkelijk meer dan een keertje.

Hoe blijft het struikje staan? Waarmee zal de jongeling zijn pad door ijdelheerens omsingeld rein bewaren? Nou, als hij dat houdt naar het heilig blad. Die paal van de Bijbel. Die mag u naast uw kind in de grond slaan. En daar zeggen onze verzen heel wat van. Allereerst noemt onze tekst de Bijbel, de heilige Schriften. Dat ziet dan op het Oude Testament, maar geldt nu heel de Bijbel. Heilig, aan God toebehorend. Zeg maar even: je moet er zo mee omgaan, zoals je met God zou omgaan. Zeg maar: de Bijbel is het gewaad, kledingsstuk van God. Als ze aan jou jas komen, jou rok, je trui. God trekt het Zich aan wat je met de Bijbel doet. Smijten, gooien, bekliederend. Of: eerbied, stilte, aandacht. Breng het uw kinderen vroeg bij.

Want de Bijbel is van God ingegeven. Dus we zeggen nooit meer: Ja die Paulus die had ook zo zijn gedachten. Je kan wel merken die man was zelf niet getrouwd. En Amos kon er ook wat van. Nee, door God ingegeven. Gods adem is erdoorheen getrokken. Zoals een lichaam. Het bloed zit overal in je lichaam. Kijk, natuurlijk in je hart. Maar ook in je oorlelletje en in je kleine teen. Hak maar eens je oorlelletje af of je kleine teen, dan merk je wel: het hoort er allemaal bij. Elke Bijbelvers hoort erbij. Al de Schrift, heel de Bijbel. En ook je kleine teen kun je niet missen. Ook dat ene Bijbelvers niet. Zeggen wij ook niet onder ons al: ja, maar daar zit het hem niet in, ja als je maar gelooft in Jezus. Nee, ook Leviticus 11, Richteren 11, Psalm 11, Daniel 11, I Corinthe 11, Openbaringen 11: al de Schrift. Niets amputeren, wel zoeken wat betekent het,

wat staat er? Heel de Bijbel, hele Bijbelboeken. En u hebt er wat over gelezen van tevoren, zodat u als vader en moeder als u aan Daniel begint en paar dingen kunt toelichten over wanneer en wie wie is. Wat kernwoorden betekenen.

Zo Bijbel lezen met onze kinderen. Laten we ze zodra ze lezen kunnen een eigen Bijbel geven om mee te lezen aan tafel. Dat helpt echt tegen afdwalen. Zelf mee laten lezen. En bv een ander vertaling vergelijken. Of de Bijbel met kanttekeningen of de Bijbel met Uitleg erbij, of een studiebijbel met toelichting. Of een dagboek erbij. Zo Bijbellezen met elkaar.

Want heel de Bijbel is nuttig om tot lering. Om te leren: wat zegt dit stukje over God, over de Vader, de Zoon, de Heilige Geest, over de mens, over mijzelf. En om te weerleggen: welke meningen van vandaag de dag worden hier afgewezen? Wat is dus blijkbaar menselijke dwaling?

En dan ook voor het leven: tot verbetering. Wat leert de Bijbel hier over hoe wij behoren te leven? En tot onderwijzing betekent dan: welke zonden worden er aangewezen, wat wordt als zonde gezien.

Zo met uw gezin heel de Bijbel door. Die paal aanbrengen. Laten we zeggen dat we onze kinderen 16 jaar thuis mogen hebben. En elke dag kunnen we drie keer met hen Bijbellezen. Voor ze de deur uitgaan, want we gaan niet zonder Bijbellezen de deur uit. Het is wel al te makkelijk om te zeggen: ja, daar beginnen ze op school wel mee. Nee, de christelijke school is er niet voor om onze nalatigheden op te vullen. 's Avonds bij het avondeten. 's Avonds voor het slapen gaan. Drie maal per dag in elk geval. Drie maal 365 dagen keer 16 jaar, dat is 17 duizend 360 keer. Zo veel gelegenheden ontvangen we om ons kind Bijbel te leren lezen. Vertrouwd te maken met de Bijbel en het lezen daarvan. Zodat als u kind 16 is hij of zij weet met de Bijbel om te gaan.

Ja, als ze 16 zijn en ze zeggen: wij kunnen geen Bijbel lezen. Ligt dat dan aan hen, omdat ze misschien geen vwo niveau hebben? Ligt dat dan aan de Bijbel, omdat God ons zo'n moeilijk Boek heeft gegeven? Of moeten we dan eerst naar ons als ouders kijken: wat hebben wij met die 17.360 keer gedaan? 17.360 gelegenheden. Hoe vaak namen we geen tijd? Hoe vaak hadden we zelf geen aandacht? Hoe vaak lieten we het verstoren? Hoe vaak was het Bijbel open, lezen, Bijbel dicht en klaar? Hoe vaak hadden we zelf niks voorbereid. Neem het eens door als ouders.

Wat hebben we als ouders Christus nodig. Tot vergeving en om nieuwe kracht te begeren.

En daarbij dan het gebed: HEERE, geef door Uw Geest dat het hart van ons en van ons kind de Bijbel aanvaardt. Buigt voor wat U zegt. Liefkrijgt wat uit Uw mond is uitgegaan? Dat die verbinding er komt tussen ons hart en Uw Woord. Dat de struik wordt vastgelegd aan de paal die erbij staat. HEERE, dat is Uw werk. Dat is Uw belofte. Doe het HEERE, om Uws Naams wil.

Die verbinding van je hart met de Bijbel, die geeft kracht om staande te blijven. Om te blijven in wat je geleerd hebt. Je geweten spreekt als je je mee laat nemen. Je hart zal verlangen bij het Woord te blijven. Uw Woord, de lamp voor mijn voet, het licht op mijn pad.

3 de Christus

Maar behalve die paal was er nog iets wat dat struikje nodig had. De wortels, die moesten diep in de grond zich uitslaan. Hoe dieper in de grond, hoe steviger het struikje staat. En die wortels dat is het geloof, dat zijn wortels uitslaat in Jezus Christus, daar eindigt vers 15 mee. Door het geloof, dat in Christus Jezus is. Daar gaat het om. Daar is het Bijbel lezen op gericht. Om te komen tot geloof in Jezus Christus. Dat mijn leven zijn wortels van verlangen, van hulpbehoevendheid, van nood en ellende, uitslaat in Hem. In Christus Jezus.

In Christus. Dat is de Profeet Die alles leert. Mijn hart dat alles verkeerd aanvoelt. Dat geen besef heeft van mijn zondigheid, geen idee heeft van hoe ik zalig wordt, dat geen verlangen heeft om God te dienen. Maar Christus als Profeet leert het: leert je je zonden te zien, op God te vertrouwen en te willen Hem te dienen.

In Christus. Dat is de Priester, Die de schuld verzoent met Zijn Eigen offer. Zijn bloed reinigt van alle zonden. Hij wast en stelt rechtvaardig voor God. De Heilige Doop getuigt het en onderstreept het.

In Christus, dat is de Koning, Die het hart vernieuwt om Hem te dienen en de zonde te haten. Om je leven dagelijks te vernieuwen en te beschermen tegen de boze. En te geven de schatten van het Koninkrijk der hemelen.

En deze Christus dat is Jezus. De geboren in Bethlehems stal, Die geleden heeft en is gekruisigd. Die gestorven is en Zichzelf gegeven heeft. Die is opgestaan en ten hemel gevaren.

Op Hem is de Bijbel gericht! En de Doop onderstreept het: Hem hebben we nodig! Zondig, onrein, in Adams schuld en vloek delend. En de Doop onderstreept het: Hem mogen wij ontvangen, mogen wij omhelzen, van Hem mogen wij gebruik maken. We hadden het erover op de doopzitting: wat

betekent de doop nou precies? Dit: de doop onderstreept: Je moet Jezus hebben. En: je mag Jezus hebben.

We hebben het pas woensdagavond een keer zo gezegd: die sleutel. De heilige Doop geeft je de sleutel in handen. De sleutel van Gods beloften. Terwijl je zit in de gevangenis: opgesloten achter slot en grendel, wachtend op de uitvoering van vonnis van de eeuwige dood. Maar de doop geeft je de sleutel van Gods beloften in Jezus Christus. O, als je die sleutel weglegt en weggooit. Wat moet ik ermee, wat heb ik eraan? Of dat je met die sleutel zo blij bent. Zo blij, je legt hem onder je kussen en je houdt hem in zak altijd vast, mar je gebruikt hem niet. Je bent al blij met de sleutel. Nee, de Bijbel en de doop zijn op geloof gericht. Dat je Gods beloften gebruikt biddend pleitend.

Dat je je wortels uitslaat in Jezus Christus. Wortels van verlangen, nood en hulpbehoevendheid. Wees mijn Profeet, leer mij. Wees mijn Priester, verzoen mij. Wees mijn Koning, regeer mij. Want ik kan het niet, overeind blijven in wat mij is geleerd, waarvan mij verzekering is gedaan, o ja oma was een kind van God, zeker weten, maar nog lukt het mij niet. Mijn hart is te dwars, mijn wil te verdorven, mijn kracht is te klein. Heere Jezus, Christus Jezus, U heb ik nodig, geef mij wijsheid, beleving, geloof, vergeving, kracht, verlangen, alles.

De struik slaat zijn wortels uit. En komt vast te staan. Hoe zwak die struik zelf ook is, die zou zo meegesleurd worden, maar de wortels in Jezus doen het. Herkent u dat? Hebben Bijbel en Doop tot geloof gebracht?

Nee? Dan blijf je niet staande. De struik komt los en wordt meegesleurd. En die stroom gaat hard dan. En dan kost je de zaligheid, staat er. Want die stroom gaat de verkeerde kant op. Omlaag. Steeds verder omlaag. Die mondt uit in de afgrond van oordeel en gericht, verderf en verdoemenis. Daarom bidt je moeder ook zo, daarom smeekt je vader ook zo om terug te keren. Daarom merk je dat je ouders je zo liefhebben en zo bidden. Dat het hen ernst is. Daarmee maakt u de boodschap ook geloofwaardig. Als u het echt vreselijk vindt als uw kind God en Zijn dienst verlaat. Dat merken ze toch wel aan u.

Verworteld in Jezus Christus, elke dag weer. Heere, ik weet niet, kan niet, heb niet, ervaar niet, verlang niet. Maar bij U is alles alles te ontvangen. Geef het mij. En wil er mij weer meer van geven dan gisteren. Zo graag nog meer, wortels uitslaan die steeds dieper willen komen en meer willen optrekken uit Christus. Is dat uw leven? Jouw leven?

Dan blijf je overeind. Dan ontvang je wijsheid tot zaligheid. De weg naar de volkomen zaligheid. Door de 21^e eeuw heen. Laten we zeggen, als uw

kindje 80 mag worden tot in 2099 toe. Wat zullen er dan aan regenstromen vallen in Nederland..... Maar verworteld in Christus en verbonden aan het Wood blijven ze staande. De smalle weg ten leven. En als wij in zonden vallen blijven wij niet liggen en vertwijfelen we ook niet, maar keren terug op Gods genadeverbond.

Amen